

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је срећан и Богом благословен данашњи празник браћо и сестре и нек је благословено ово свето место на коме смо се сабрали и ово време које нам је Господ подарио да посветимо не њему, Творцу нашем Господу у прослављању Св. великомученика архиђакона Стефана, коме је овај дивни храм посвећен. Ово је трећа храмовна слава овога манастира, освећен је пре три године, а ево хвала Богу, дочекасмо трећи пут да га слаavimo.

Свети архиђакон и првомученик Стефан, то је један од првих следбеника Господа Христа, поред светих апостола, и први који је крвљу својом и животом својим запечатио истиниту веру Христову и јеванђеље Христово. Јеврејске старешине ухватиле су првомученика Стефана и извели га на суд где су га окривљавали да он хули на Мојсија, на Бога и на храм Јерусалимски. Он је изнео такву одбрану пред њима, али то ништа није вредело, они су затискивали, како каже, своје уши, као аспида, змија, да не чује глас врачарева. И када су га осудили и каменовали он се молио Богу за њих, говорећи: Господе не упиши им ово у грех. Поновио је другим речима оне речи Господа Христа са крста који је рекао: Господе Оче опрости им јер не знају шта раде! Тако и ови који су светога Стефана каменовали, не знају шта раде и шта су радили, јер они су мислили да ће, убијајући њега убити и веру хришћанску и да ће се она распасти и нестати. Али, није тако било, ево Христова вера постоји и данас после две хиљаде и више година, а свети првомученик Стефан, кад је пострадао, јеврејске старешине нису дозволиле да буде сахрањен, већ су га оставили на пољани да га пси поједу.

Наравно, Господ је бринуо о њему, и није то било, него је један од тајних ученика Христових, Гамаил, који је долазио ноћу код Христа, који је био учитељ Савлов, а касније и апостола Павла, он је узео тело првомученика, јер је био тајни хришћанин, и сахранио га на своме имању у једној пећини. У тој пећини касније сахрањен је и пријатељ Гамаилов - Никодим. Касније његов син, младенац који је

умро, Авив , и он је сахрањен у истој пећини. И на крају је оставио аманет, да и сам Гамаило буде сахрањен у тој истој пећини. И тако је било. Али, време је пролазило, људи нису знали где су мошти светог Стефана и где је сахрањен. Прошле су године и године, и испунило се оно што каже Господ у свом јеванђељу, нема ништа тајно што неће бити јавно, ни сакривено што се неће открити.

415. године, дакле после скоро триста година од његовог убиства, његовог страдања мученичкога, Гамалило се јавио једном свештенику, и објаснио где се налазе мошти светог Стефана и мошти ових осталих који су сахрањени у истој пећини, и чак рекао, и како ће препознати које су чије мошти. И тако је било дошло до открића моштију светог архиђакона Стефана, и то је данашњи дан, који је посвећен томе догађају - откривању и преносу моштију светог Стефана, из прве његове гробнице, најпре у Цариград. Тако да је свети првомученик Стефан био један од првих сведока Господа Христа, који је животом својим посведочио истинитост вере Христове.

После њега, стотине и стотине и хиљаде и хиљаде мученика пострадали су попут њега од гонитеља, од римских царева, од јеврејских старешина, од непријатеља, од разних јереси, али то није уништило веру Христову, него је само утврђивало. Јер кажу свети оци да крв мученика, постаје семе за нове хришћане. Тако је било тада, тако је и данас, браћо и сестре, као што су гонили првомученика Стефана, тако и данас прогоне оне који желе да остану верни Господу Христу, да остану на путу Његовоме, на путу светих отаца, на путу светог Саве, светог владике Николаја и оца Јустина, и они су на неки начин прогоњени. Штета што још нема да нас и убијају! Али и то ако Господ допусти нека и то буде. Дакле данас смо прославили славу овога манастира, и сетили се страдања и живота тога дивнога младога човека, првођакона, архиђакона Стефана који је био један од седморице првих ђакона у Јерусалиму.